

— Hozzájárulások a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezletén (2. old.)
— IMSZ beszámoló- és vezélszervelet megválasztó közgyűlése Lippáronban (3. old.)
— A német népek népszavazás útján kell határozni (3. old.)
— Egy szőlőtermesztő tapasztalatai (3. old.)

— Kulturmunkával a román nép és a nemzeti kisebbségek testvéri együttműködésének erősítéséért (3. old.)
— Március 10. Európa munkásszövetségének harci napja a párisi egyezményekkel szemben (4. old.)
— Churchill újból az atomfegyverkezésre bujtogat (4. old.)

— Egyre nagyobb nehézségekbe ütközik Faure ratifikálási politikája (4. old.)
— A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének plenáris ülése (4. old.)
— Németország Kommunista Pártja nyilatkozatban köszönti a NDK Népi Kamarájának népszavazási javaslatát (4. old.)

AZ R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XL. évfolyam, 3124. szám 4 oldal, 20 bani

1955. március 10. csütörtök

Lendítsük fel tartományunkban a falusi falujságok versenyét

Lenin a sajtóról beszélve megállapítja, hogy a sajtó nemcsak kollektív agitátor és kollektív propagandista, hanem kollektív szervező is. Leninnek ez a tette a legteljesebb mértékben vonatkozik a falujságokra is. Eszerint tehát a falujság nemcsak tájékoztató és népszerűsítő a dolgozók életében, a munka területén lejátszódó eseményeket, hanem azok létrehozójává válhat, illetve kell válnia. A dolgozók általában nagy érdeklődést tanúsítanak a falujság iránt. Szívesen olvassák, hiszen a cikkeket ők írják, róla, az ő életükről szólnak. Természetes, hogy csak az a falujság válhat kiérdemlést, amely változatos, gazdag olvasmányanyagot nyújt a dolgozóknak s megjelenési formája eleven. Ez pedig teljesen a falujság szerkesztő-bizottságának munkájától függ. Ahol tartalmas a falujság s eleven formában jelenik meg, többen olvassák a cikkeket s az érintett kérdéseket könnyebben oldják meg a gyakorlatban. A falujságnak a munka minden területén nagy szerepe van a dolgozók nevelésében és a munka jobb megszervezésében.

Falun a pártalapszervezet, a néptanács, a kollektív és állami gazdaság, gép- és traktorállomás életében igen nagy jelentősége van a falujságnak. Az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy ahol a falujság szerkesztő-bizottsága lelkiismeretesen teljesíti a reárháló sokoldalú feladatokat, ott a mezőgazdaság valamennyi ágában szép eredményt érnek el a dolgozók.

Tartományunkban több falujság szerkesztő-bizottsága jelentette a reárháló feladatait megteremtését. Ezt bizonyítja a magyarországi gép-állomás, a grabáci állami gazdaság, a csanádi kollektív gazdaság, valamint a szépfalusi falujság szerkesztő-bizottságának munkájának május 1. és augusztus 23. társulatára írt versenye. Az említett falujság szerkesztő-bizottságok versenyfelhívással fordultak a tartomány valamennyi falujság szerkesztő-bizottságához. E verseny nagyjelentőségű a már most meginduló mezőgazdasági munkák sikerének biztosítása érdekében. Célja, hogy tartományunk valamennyi falujság szerkesztő-bizottsága tevékenesen hozzájáruljon a tavaszi munkák sikeréhez, a bő termés biztosításához. Ezt bizonyítja a versenyfelhívás főbb pontjai is. Például a grabáci állami gazdaság falujságának munkaközössége a versenyfelhívásban javasolta, hogy 3000 kiló buza, 3500 kiló kukorica, 35.000 kiló cukorrépa és 15.000 kiló burgonya átlagtermés elérésére mozgósítsanak.

Hasonló jelentős javaslatot tett a csanádi kollektív gazdaság falujságának munkaközössége is. Javasolta: támogatás a dolgozó parasztok, hogy hektáronként 2400 kiló búzát, 3500 kiló kukoricát, 30.000 kiló cukorrépát és 15.000 kiló burgonyát takaríthassanak be. A magyarországi gép- és traktorállomás vállalta, hogy csökkenti az önköltséget, támogatja azokat az egységeket, amelyeknek területén gépei dolgoznak, hogy minél magasabb hektáronkénti termést érjenek el.

A grabáci állami gazdaság, a csanádi kollektív gazdaság, a magyarországi gép- és traktorállomás és a szépfalusi közszéki falujság szerkesztő-bizottságának versenyfelhívása nagy visszhangot keltett tartományunk falujság szerkesztő-bizottságának körében. Szerkesztőségünkbe nap-nap után érkeznek válaszok a versenyfelhívásra. Elsők között fejezte ki csatlakozását a nagyszentmiklósrajoni Nagyszentpéter, valamint a lovrini, a perjámosi és a „Szikra” állami gazdaság falujságának munkaközössége. Részletet hozni a versenyben a zimándujfalu, valamint Nagybánya falujságának szerkesztő-bizottsága is.

E válaszokban a szerkesztő-bizottságok vállalásokat is tettek. Lovrinban a közszéki pártalapszervezet falujságának szerkesztő-bizottsága vállalta, hogy a dolgozókat szerződés-kötésre ösztönzi, meggyőzve őket annak előnyeiről. Anna is ösztönzi a dolgozó parasztokat, hogy terményfeleségeiket a szövetkezet útján értékesítsék. A nagyszentmiklósi falujság szerkesztő-bizottsága vállalta, hogy népszerűsíti a termelésben élenjárókat s munkamódszereiket, támogatja a dolgozókat és a néptanácsot a jobb eredmények eléréséért vívott harcban. A „Szikra” állami gazdaság falujságának szerkesztő-bizottsága vállalta: támogatja a mérnököket és a technikusokat, hogy segítsék a dolgozókat a legfejlettebb agro-zootechnikai módszerek alkalmazásában és a gépezeteket a géppark teljes kihasználására, a gépek jó karbantartására, takarékoságra és az önköltség csökkentésére ösztönzi.

E válaszokkal azonban még nem zárult le a falujság szerkesztő-bizottságok csatlakozásának sora. Nap-nap után újabb és újabb válaszok érkeznek szerkesztőségünkbe. A versenyhez csatlakozó szerkesztő-bizottságok, a helyi lehetőségeket figyelembe véve, válaszukban szép vállalásokat tettek, amelyek azt igazolják, hogy tudatában vannak munkájuk jelentőségének.

Tartományunkban azonban még számos falujság szerkesztő-bizottsága nem jelentette be részvételét. Ezt azonban mielőbb pótolni kell. Egyetlen falusi falujság szerkesztő-bizottsága sem maradhat ki a versenyből.

A falujság jelentős eszköz a dolgozók nevelésében, a munka jobb megszervezésében. De csak az a falujság töltheti be és tölti be hivatását, amely harcol a dolgozók munka iránti új magatartásának kifejlesztéséért, határozottan feltárja a hiányszakokat és nehézségeket, s utat mutat megszüntetésükre. Tartományunk falujság szerkesztő-bizottságai is ilyen módon járulhatnak hozzá környezetükben a munka megújításához és a dolgozók neveléséhez. A falujságnak népszerűsíteni kell az élenjárókat, munkamódszereiket, kezdeményezéseiket, ugyanakkor pedig harcolnia kell a bürokraták, a kullogók, az elavult módszerekkel dolgozók ellen. A falujságban megjelenő cikkeknek tükrözniük kell az illető termelési egység, állami vagy kollektív gazdaság, gép- és traktorállomás, vagy közszéki dolgozóinak mindennapi életét. A falujságok szerkesztő-bizottságai sikerrel teljesíthetik sokrétű feladataikat, ha széleskörű levelező hálózatot teremtenek, ha minél több dolgozó bevonnak a szerkesztés munkájába.

A falujság szerkesztő-bizottságok közötti verseny jelentős tényező a tavaszi mezőgazdasági munkák sikerének biztosítása érdekében. Ezért a falusi pártalapszervezeteknek, a rajoni pártbizottságoknak különös figyelemmel kell kísérniük ennek menetét. Ott, ahol még nem csatlakoztak a versenyhez a falujság szerkesztő-bizottságok, a pártalapszervezeteknek és a rajoni pártbizottságoknak oda kell hatniuk, hogy ez minél előbb megtörténjen. Azt kell szemelteni tartaniuk, amit a gyakorlat igazolt: ahol jól dolgozik a falujság szerkesztő-bizottság, jól megy a munka. Ez pedig nagymértékben a pártalapszervezetek és a rajoni pártbizottságok irányító munkájától függ.

Megszűnt a hadiállapot

a Román Népköztársaság és Németország között

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége március 7-i ülésén megvitatta a Román Népköztársaság minisztertanácsának javaslatát a Román Népköztársaság és Németország közötti hadiállapot megszüntetéséről.

Dr. Petru Groza elvtárs, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének elnöke jelenléti tisztelettel előtérrel a kérdéssel. A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége elfogadta az alábbi törvényerejű rendeletet:

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége, a Román Népköztársaság minisztertanácsának javaslatára a jelen, egyetemes szakszövetségi állásfoglalás rendjével megszünteti Németországgal a hadiállapotot, amelyet Románia 1944 augusztus 24-én jelentett be.

A Németországgal való hadiállapot megszüntetése nem érinti Románia és Németország kölcsönös jogait és kötelezettségeit, amelyek az érvényben lévő nemzetközi egyezményekből fakadnak.

P. GROZA,

a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke
Bukarest, 1955. március 7.

A. BUNACIU,

a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára

Diszgyűlés a fővárosban a Nemzetközi Nőnap alkalmából

A Román Népköztársaság Demokrata Nőbizottsága hétfőn este diszgyűlést rendezett a fővárosi Opera házában március 8-a, a Nemzetközi Nőnap alkalmából.

A diszgyűlésen megjelentek: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, dr. C. I. Parhon professzor, akadémikus elvtársak, az RMP KV és a kommunai tagjai, az állami, gazdasági és társadalmi élet terén kitűnt női dolgozók, tudósok, művészek, a vállalatok és intézmények számos női élmunkása, élenjáró dolgozó parasztasszonyok, diáklányok, háziaszasszonyok, a fővárosi nőbizottságok tanácsainak és nőküldöttek gyűléseinek tagjai.

A diszgyűlés elnökségében az alább felsorolt elvtársak foglaltak helyet: Chivu Stoica, P. Borila, C. Pirvulescu, Fazekas János, Constanta Craciun, Ljuba Chisinevski, Vass Gizella, Stela Enescu, P. Constantinescu-Iasi, Corneliu Fulger, Ligia Macovei, Alice Savulescu professzor, Stefan Balan mérnök, Ileana Raceanu, Maria Moraru, Aneta Marinescu, Dida Mihailca, Aura Mesaros, Maria Apostol, Pasa Ivancenko, Elisabeta Ploscaru, Elena Iordachescu, a „30 Decembrie” textilgyár igazgatója, Hilda Jerea zeneszerző, Ileana Predescu, R. Eugenia művész, N. Mateescu, a „Polizu” szőlőültetvény igazgatója, Ana Hulea, az „Electromagnetica” élmunkásnője, Aurelia Voican hős anyja, Ana Hanganu háziaszasszony, képviselő az Augusztus 23. rajonban, Angelica Rozeanu, az RNK érdemes sportmestere, Rosalia Setu, Artemisa Tabircia, az FRB vállalat főnöke, Balasa Forsaneanu, a 121-es leánynevelő iskola igazgatója, Clementina Stoian, a chirnogi (Bukarest tartomány) állami gazdaság vezetője, Elena Ionita dolgozó parasztasszony és Maria Ciocan, a „Sateanca” fűszerkészítője.

A gyűlést Stefan Balan mérnök, a fővárosi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke nyitotta meg.

C. Pirvulescu elvtárs, az RMP KV politbizójának tagja, a Nemzetközi Nőnap alkalmából az RMP Központi Vezetőségének üdvözlését foglalta fel.

Az üdvözlés elhangzása után a megjelentek lelkesen ünnepelték a Román Munkáspártot, amelynek állandó irányításával országunk női egyre tevékenyebben járulnak hozzá a szocializmus építéséhez és a hazánk megerősítéséhez.

Ezután P. Constantinescu-Iasi akadémikus, az RNK Állandó Békévelmi Bizottságának alelnöke felolvasta az RNK Állandó Békévelmi Bizottságának üdvözlését a nőkhez.

A Nemzetközi Nőnap jelentőségét Stela Enescu elvtársnő, az RNK Demokrata Nőbizottságának elnöke méltatta.

Stela Enescu elvtársnő beszéde elején foglalkozott a nemzetközi helyzettel és a békemozgalom kitáguló eseményeivel. A világ asszonyai mindegyike meggyőződnek róla — mondotta, — hogy saját kezük

be van téve családjuk és gyermekeik sorsa. A földkerekség női, politikai, vallási és társadalmi különbségre való tekintet nélkül összefog, hogy megvédjék otthonaikat a fenyegető veszélytől.

Stela Enescu beszélt a világ nőinek mozgalmáról, amelynek élén a szovjet nők haladnak. A világ összes asszonyai bizalommal tekintenek a szovjet nőkre, mint létérdekeik bátor védelmezőire. Majd méltatta a tőkés és gyarmati országokban élő nők hősi harcát.

Elmondotta továbbá, hogy milyen nagy érdeklődéssel és lelkesedéssel fogadták az anyák világszerte a Nemzetközi Demokrata Nőszövetség kezdeményezését, hogy hívják össze az Anyák Világkongresszusát. Az anyák ezen a kongresszuson felemlik tiltakozó szavukat azok ellen, akik ismét ártatlanok ezreit akarják lemészárolni.

Stela Enescu ezután arról beszélt, hogy milyen sokoldalú társadalmi és politikai tevékenységre nyílik alkalmunk hazánkban a nőknek.

Hazánk asszonyai tevékenyen kiveszik részüket a szocializmus építéséből s kitáguló eredményeket érnek el a tudomány és a művészet terén is. Nem maradnak le a technika terén sem. Számos nő vált élmunkássá, sok nő kezdeményezett újabb munkamódszereket.

A mezőgazdaságban és az állattenyésztésben számos nő tűnt ki szép eredményeivel.

Hazánk asszonyai szívvel-lellekkel támogatják pártunk és kormányunk béképolitikáját.

A nők nem felejtették el, hogy egyetlen emberöltő alatt kétszer szenvedtük el a német militarizmus pusztításait s el vannak szánva rá, hogy ezeket a borzalmakat nem hagyják megisméltani.

A nők a férfakkal együtt írják alá a bécsi békefelhívást.

Asszonyaink és leányaink szilárdan állást foglaltak a béke mellett. Bárhol állítja őket a kötelesség, minden erejükkel arra törekednek, hogy valóra váltsák pártunk és kormányunk határozatait s ezzel is erősítsék népi demokratikus államunkat és védelmezzék a mindnyájunk számára annyira drága békét.

Elena Iordachescu elvtársnő felolvasta a fővárosi nők diszgyűlésének az RMP Központi Vezetőségéhez intézett táviratát. A diszgyűlés résztvevői lelkes tapsviharral hagyták jóvá az üdvözlő távirat szövegét.

Ligia Macovei elvtársnő, az RNK állami díjas érdemes művésznője felolvasta azt a táviratot, amelyet hazánk női a Demokrata Nők Nemzetközi Szövetségéhez intéztek a Nőnap alkalmából.

A diszgyűlés az SZKT ének- és táncgyűléseket, valamint a Bukaresti Állami Filharmonikus Társaság „Barbu Lăutaru” népi zenekarának műsorával fejeződött be.

(Agerpres)

Tartományunkban megünnepelték március 8-át

Tartományunkban március 7-én és 8-án ünnepi nagygyűléseket tartottak a nők nemzetközi napjának tiszteletére. A gyűléseken megjelent dolgozók újra kifejezték elszánt békéakarataikat és azt, hogy országunk egyenjogú dolgozó női a férfakkal vállaltva küzdenek napfényes jövőnkért, a szocializmus felépítéséért.

Ünnepi gyűlés az aradi Állami Színházban

Március 8-án délután hatalmas tömeg gyűlt össze az aradi Állami Színházban. A tartományi néptanács és a városi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke, Petru Lucetia, a tartományi néptanács nőbizottságának elnöke, a városi néptanács nőbizottságának elnöke, Grăz Jozefina, a városi néptanács nőbizottságának elnöke, Ardeleanu Livia, a városi gyermekorvos igazgatója és Pirkó Erzsébet, a „I. Ranghe” gyár, valamint Fuss Katalin, a

„Vörös Triko”-gyár élmunkásnője.

Az ünnepi gyűlést Pop Ovidiu elvtárs, a tartományi néptanács végrehajtó bizottságának alelnöke nyitotta meg, majd átadta a szót Ionescu Anának, aki előadásában méltatta március 8. — a nők nemzetközi napjának jelentőségét.

A gyűlés végén az Állami Román Színház és a Filharmonia munkaközösségei színvonalas művészi műsort mutattak be.

Képünk az aradi Állami Színházban rendezett ünnepi nagygyűlés résztvevőit ábrázolja.

Nagyszentmiklóson

Kedden délután a rajoni kultúr-ház nagytermében ünnepelték meg Nagyszentmiklósi dolgozó március 8-át, a nők nemzetközi napját. Az ünnepi gyűlést Pop Mihai elvtárs, a rajoni néptanács elnöke nyitotta meg. Március 8. jelentőségéről és a nők békeharcairól Corneliu Ana, a rajoni néptanács mellett működő nőbizottság felelőse beszélt.

Az ünnepi gyűlést gazdag kultúr-műsor követte, majd a gyűlés résztvevői — több, mint ezren — részt vettek a március 8. tiszteletére rendezett elvtársi összejövetelen.

Lippán

Lippán is megünnepelték a nők nemzetközi napját. Ez alkalommal a rajoni kultúr-házban a városi háziaszasszonyaink hímezés kézművükéből és az általuk készített különböző háztartási cikkekből kiállítás rendeztek.

A március 7-én a rajoni kultúr-házban megtartott ünnepi gyűlésen a város minitgy hús száz lakója vett részt. Verbec Zorika beszélt a világ asszonyainak a békéért és a boldogabb holnapért vívott elszánt küzdelméről. Az előadás után a helyi színház elemi iskolai tanulói gazdag kultúr-műsort mutattak be.

Szentmártonon

A szentmártoni kultúrthozban több, mint 380 dolgozó paraszt nő és fiatal ünnepelt meg március 8-át, a nők nemzetközi napját. Lelekesedést fejtette ki azok iránt a nagyszéri megvalósítások iránt, amelyek a szocializmus építését jellemzik hazánkban és kifejtette békeharos akaratát.

Az ünnepi gyűlés befejezése után a község tanulóitjai kultúr-műsorral szórakoztatták a jelenlévőket. A kultúr-műsor a „Ludas Matyi” című film vetítésével ért véget.

Az állami kereskedelem élenjáró dolgozó női

Városunk és tartományunk dolgozó női szép eredményeket érnek el a különböző munkahelyeken. Egyre fokozódó lendülettel vesznek részt a szocialista versenyben, harcolnak a termés növeléséért, a minőség javításáért és a választék bővítéséért.

Növekszik az állami kereskedelem élenjáró dolgozó nőinek száma. Az ipari termékekkel foglalkozó helyi kereskedelmi szervezetek alkalmazottainak mintegy 50 százaléka nő a közülük többen felelős munkát végeznek. E vállalat egyik legszorgalmasabb üzletvezetője Ciocan Terezia. A dolgozók jó kiszolgálásában kitűntek magukat Varga Olga elárúító, Mutnyánszki Gizella brigádfelvezető, Tasca Iuliana munkatársak, valamint a dolgozóknak, Giurgiu Cornelia, Onca Aurelia és mások.

Az „Alimentara”, a közlekedési törzsi, az „Universal” és a „Com-aliment” áruházak alkalmazottainak is körülbelül a fele nő. A városunkban dolgozó jó kiszolgálási brigádok 80 százalékában nők dolgoznak.

A dolgozó nőket nem alkalmazzák az egészségre káros munkában. A terhes asszonyokat könnyű munkára osztják be, a szoptató anyák pedig naponta csak 6 órát dolgoznak.

A dolgozó nők iránti gondoskodásról tanuskodik az a tény is, hogy az állami kereskedelem alkalmazottainak 60 gyermeke részesül jó ellátásban a gyermekotthonban, amely élen jár a városban s már három ízben elnyerte a versenydíjat.

Az állami kereskedelem dolgozó női állandóan gazdagítják politikai, szakmai ismereteiket és résztvesznek a kultúr-munkában is. Egyre többen látogatják a könyvtárakat, az énekarokban és a táncosportokban nagyszámú dolgozó nő tevékenykedik.

Számos dolgozó nő követi az olyan elvtársnők példáját, mint Barla Iona, Crisan Florica, Macinie Florica és Ratiu Elena, akik az „Alimentara” helyi kereskedelmi szervezetben jó munkát végeznek. Ezért az „Alimentara” keretében egyre több dolgozó nő vesz részt a munkahelyen történő szakképző tanfolyamokon.

A munkalendület fokozásával városunk állami kereskedelmi egységeinek dolgozó női a jövőben még eredményesebben járulhatnak hozzá a város és a falvak dolgozóinak jó ellátásához, a kiszolgálás megjavításához.

Kertész István,

Hozzászólások a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezletén

Vasile Florea elvtárs,

Bosia községi dolgozó paraszt felszólalása

(Iasi rajon)

A 308-as számú törvényrendelet értelmében, 1953-ban két hektár földet kaptam, másfél hektár egy helyen, félhektárt másik helyen. Ez a félhektár elhanyagolt, parlagföld volt. Megtisztítottam a szármalóvástól, a csutakoktól, azután pedig kölcsön vettem két pár ökröt a faluból, elkeletem 25 cm. mélyen felszántottam a területet. Tavasszal, amikor a föld szikkadni kezdett, megboronáltam. Azt fogják talán kérdezni, hogy miért boronáltam tavasszal, miért nem ősszel? Azért, mert ha az őszi szántás boronálatlanul marad, a hó lerakódik a földre; a barázda nagy göröngyei között megakad a hó, nem fujtatja el a szél úgy, mintha egy asztalra volna. Mi így őrizük meg a föld nedvességét.

A tavaszi boronálás után, valamivel később, meggyeszer boronáltam. Azután fogtam a sorjelzőt s a technikusi elvtárs és a néptanács elnök segítségével négyzetesen ültettem el a kukoricát. Négy hét múlva megkapáltam. Minálunk kalákába kapálunk, tizen-tizenketen ősszel együtt és segítők egymásnak. En előbb kapáltam, mint a többiek, mert ők azt mondták, hogy még nem jött el az ideje a kapálásnak.

Elmentem egymagam és megkapáltam a kukoricát; még kicsi volt. A többiek csak nézték, mit csinálók. „Mit kapálsz, hisz semmit sem lehet látni!” — kérdezték. Azt feleltem, ne törődjétek vele, majd megajátok később.

Egy hét múlva kimentem a szántóra s hát látom, hogy a kukoricám

már 25 cm-re megnőtt. A többiek földjén még csak alig látszott.

Három héttel az első kapálás után, másodszor megkapáltam. Akkor a kukorica már az övemig ért. Három héttel a második kapálás után harmadszor is megkapáltam. Akkor volt már, mint én magam. Levágtam a vadhajásokat s hozzáfogtam a kapáláshoz. Aztán békén hagytam őszig, akkor levágtam s hazavittem. Félhektáron 58 mázsa csöveskukoricát termelt.

Még sem vagyok megelégedve. Ha nem lett volna szárazság emiatt s ha az ősszel lettek volna igavonó állatok, hogy kivihettem volna a trágyát a mezőre, többet termeszthettem volna.

Az én földem nem a legjobb; van jobb föld is a határunkban. Még a szomszédoknak is jobb a földje, de később fogott a munkához, kézzel vetett s csak hat és fél mázsát termelt hektáronként. Így jártak Gheorghe Allie, Costica Ibreanca, Vasile Constantin és mások. En megtanultam, hogy minden kapálás olyan, mint egy jó eső, nem hagyja, hogy elrepedjen a föld, nem engedi a vizet elpárologni.

Nagyon helyes az, hogy a párt feladatul jelölje ki nekünk, hogy minden hektáron 20 mázsa szemes kukoricát termesszünk. Aki nem hűzódzik a munkától, az többet is elerhet.

1954 augusztus 23-án mezőgazdasági társulást létesítettünk Bosia községben. Még az ősszel traktorral szántottuk fel az egész földet, mert megértettük, hogy sokkal jobb traktorral szántani, mint állatvontatással.

Gheorghe Gheorghiu elvtárs, străoapei dolgozó paraszt felszólalása

(Panciu rajon, Birtad tartomány)

Középparaszt vagyok, nem járok napszámba, de magam sem fogadok napszamosokat, feleségemmel együtt, magam dolgozom meg földünket.

Az idén az a feladatunk, hogy 20 mázsa szemeskukoricát termesszünk el hektáronként. Azt hiszem, nem lesz nehéz dolog ezt a feladatot teljesíteni, hiszen sokfelé jóval több is terem. En egy hektárról 4914 kilo szemeskukoricát és 320 kilo paszulyt takarítottam be.

A felszólaló ezután hangsúlyozta, hogy a legfontosabb a föld jó, korszerű megművelése, a képzett szakemberek tanácsának gyakorlati alkalmazása. — Aki megfogadja, a szakemberek tanácsait, — mondotta Gheorghiu elvtárs — az sokkal nagyobb termést takarít be, mint azok, akik még ma is az apáinkról és nagyapáinkról ránkmaradt elavult módszereket alkalmazzák. A sovány földbe elvetett növényeknek segítenünk kell, meg kell óvni őket az aszály következményeitől.

Gheorghiu elvtárs ezután részletesen elmondotta, hogyan művelte meg kukoricaföldjét, milyen gondosan trágyázta, sőt még másoktól is vásárolt istállótrágyát, hogy eleget adhasson a növénynek. Elmondotta, hogyan kezelte, érlelte a trágyát, hogyan szántotta alá, majd boronálta el és hengerelte földjét. Ezután kitért a trágya tárolásának, a vetőmag kiválasztásának és elvetésének kérdéseire. Amint további szavaiból kitűnt, a növényápolást, kapálást, ritkítást, stb. a fejlett agrotechnikai szabályoknak megfelelően végezte el.

— A kukorica töltögetése — mondotta — nagy hiba. A töltögetés következtében a napsugarak nagyobb felületet érnek és a föld a növény gyökeréig kiszárad. Ezenkívül a földhanyásokon gyakran csakugy hemzsegek a hangyák. Egyesek azt hiszik, hogy minél job-

ban töltögetik a kukoricát, annál nagyobb lesz a termésük. Olyan dolog ez, mintha azt mondanánk, hogy a tehén annál több tejet ad, minél nagyobb a szánya. (Elésként derült ki a teremben).

Felvetődik az a kérdés is, hogy hányszor kell a kukoricát kapálni. Erre nincs törvény. Annáysor kell kapálni, hogy sohase legyen gyomos a vetés. Ha gyakrabban kapálunk, megőrizzük a föld nedvességét, mert nem szaporodik el a gyom, a föld nem kergesedik és nem repedezik meg.

Nálunk bizony aszárazság volt, de a föld elég vízzel láplálta a növényt, mert gondoskodtunk róla, hogy megőrizze nedvességét. Mi ebből a tanulság? Meg kell fogadnunk a tanult emberek tanácsait, tanulnunk kell egymástól is. En is így tettem. Ennek köszönhetem, hogy sovány, 1 hektáros földemről, amelyet jól megtrágyáztam istállótrágyával, 4914 kilo szemeskukoricát és 320 kilo paszulyt takarítottam be.

Nálam nem rozsdásodik meg sem az eke, sem a kapa. A munkám a vagyonom, s egyúttal az ország vagyonja is. Feleségemmel együtt észszerűen dolgozunk meg földünket. Az 1 hektár szántón kívül van még 75 ár szőlőm is. Az idén 4600 liter bort adok át az államnak, nehogy haszontalanul tapossam a földet.

Öreg ember vagyok már, 71 éves, de felveszem még a versenyt bármivel. Azt szeretném, hogy a többiek, szomszédaim, tullegyenek rajtam, én pedig ne végezzek gyengébb munkát, mint most. Akkor aztán minden tisztelem a többieké.

Azzal fejezem be szavaimat, hogy éljen a Román Népköztársaság! Éljen a párt és a kormány, mert ha a párt és a kormány él, akkor mi is élünk.

Constantin Colceag elvtársnak, a corabiai „Drum nou” mezőgazdasági társulás elnökének felszólalása

(Craiova tartomány)

Közönetet mondom a pártnak és a kormánynak, amiért lehetővé tette számomra, hogy részt vegyek ezen az értekezleten. Igen sokat tanulhatunk itt és szeretnék én is néhány szót váltani társaságunkkal.

Mezőgazdasági társulásunk megalakulása óta a szántás legnagyobb részét a corabiai GTA traktoraival végezzük. Az őszi mélyszántást nyers barázdáknak hagytuk, majd tavasszal kétszer megboronáltuk. Miután a kukorica kikelt, megkezdődött a kapálás. Összesen háromszor kapáltunk.

A gyapotot háromszor kapáltuk és háromszor betejeltük és hónaljaztuk.

részt félhektárt, s később három pár ökröt, két lovat, egy szekeret és egy boronát vásároltunk. 1954-ben 44.898 lej kaptunk.

Ezen az összegből 28.000 lej termelési jutalmat kaptunk. Kukoricából 23 mázsát termést értünk el hektáronként.

Társulásunkban 13 fogattal és az ezekhez beosztott állandó munkásokkal végeztük el a munkákat.

Draghina Curtu elvtársnőnek, a szemlái kollektív gazdaság elnökének felszólalása

(Aradtartomány)

Kollektív gazdaságunkban a munkaszervezés az állandó brigádokon alapszik.

Jelenleg 563 munkabíró ember dolgozik gazdaságunkban. Ezt az 563 embert négy mező brigádba, egy zöldségtermesztő brigádba, egy állattenyésztő brigádba és 8 műhelybe osztottuk be. Ezenkívül természetesen vannak olyanok is, akik az ügyvezetésben dolgoznak.

Termelési tervünket felosztottuk mező brigádok szerint s minden brigádra egyforma földterületet jelöltünk ki.

1954-ben nem volt valami jó idő. Járásunk, második brigádunk mégis 18,6 mázsa búzatermést ért el egy hektáron. Ezt annak köszönhetjük, hogy a búzát takarmányborsó után vetettük el. Az egész gazdaság azonban csak 10 és fél mázsás búzatermést ért el egy hektáron.

Ami a kukoricát illeti, ebben is a második brigád érte el a legszebb eredményt. 60 hektáros területen 36 mázsa kukorica termelt hektáronként. A gazdaság átlagos kukoricatermése mindössze 18 mázsa volt hektáronként. A második brigád kiemelkedő eredményt ért el annak is köszönhetően, hogy mindenben alkalmazták az agrotechnikai előírásokat.

Zöldségtermesztő brigádunk az agronómus mérnök tanácsára júniusban végezte el a krumpli jaro vizálását és elültetését. Hektáronként 150 mázsa krumplitermést takarítottunk be, s ez szép termésnek számít a mi vidékünkön. A szokásos módon művelt krumpliföldeken, akár mennyit vesződik velük az ember, csak igen-igen kevés terem.

Szép eredményeink voltak az ipari növények termesztésében is. Cukorrépából például 246 mázsát gyűjtöttünk be egy hektárról.

Idéi termelési tervünk 22 mázsa átlag-búzatermést irányoz elő egy hektárra 30 mázsa szemes kukoricát, 24 mázsa árpat, 3 vagon cukorrépát és 2 vagon krumplit.

Nicolae Precup elvtárs, maroksarnai dolgozó paraszt felszólalása

(Hunyad tartomány, Szászváros rajon)

1948 óta küzdök a nagyobb kukoricatermésért; mindig meghallgattam, sőt kértam is a technikusi tanácsait. Tavaly elmentem egy gyűlésre, ahol a négyzetes kukoricavetést ismertették. Elhatároztam, hogy kipróbálom ezt a módszert. Márciusban 10 áron szántottam erre a célra. Azért ilyen keveset, mert még nem bíztam a módszerben. Ősszel azonban meggyőződtem a módszer eredményességéről.

Kapával ültettem a kukoricát és az első kapálások könnyedén megboronáltam a földet. Azután elmentem Szászvárosba, a mérnök elvtársakhoz tanácsért. Azt mondták

Rab József elvtárs, Krizba községi dolgozó paraszt felszólalása

(Szilán tartomány)

Szeretném elmondani, hogyan valósítottam meg két burgonyatermést ugyanazon fél hektár termőföldön. Az első termés 80 mázsa, a második 130 mázsa volt.

Elmondom, hogyan műveltem meg a földet. Ősszel, miután elvégeztem a szántást, 15 tonna istállótrágyát szórtem erre a földre. Február folyamán kiválogattam a vetésre szánt burgonyát és jarovizálás, előszárítását végezt el istállóban elhelyezett polcokra raktam. Az első tavaszi napon kimentem a mezőre, megboronáltam az ősszel felszántott földet, hogy ne száradjon ki belőle a téli nedvesség.

Néhány nap múlva, amikor a föld már felszikkadt, jó alaposan megboronáltam. Utána mindjárt barázdákat húztam, egymástól 60 cm. távolságra. Másnap összeszedtem az istállóban előszárított

Minden csoportnak van egy felelőse, 5 mozgósít a munkákra és számbaveszi az elvégzett feladatokat, amelyekről azután kimutatást készít és beadja elszámolásra.

Befejezésül C. Colceag elvtárs azt javasolta, hogy a corabiai GTA adjon nagyobb segítséget a társulásnak és tartsa tiszteletben vállalt kötelezettségeit.

Miután a brigádokban megvitatták a termelési tervet, kollektivistáink megfogadták, hogy igyekezni fognak minél nagyobb terméshozamot elérni.

Kollektivistáink a termelési terv teljesítésének arányában kapnak pótdíjazást; bizonyos számú munkanapot hozzáadnak mindazoknak a tagoknak, akiknek részük van a többlet elérésében.

Véleményem szerint így kell csinálni minden kollektív gazdaságban. Így mindenkinek érdeke, hogy növelje a hektárhozámot, hiszen a terméshozam növelésével együtt a gazdaság jövedelme is gyarapszik.

Bizonyára más is észrevette, nemcsak én, hogy ezen az értekezleten rajtam kívül egyetlen nő sem szólalt fel, pedig azt ma már mindenkinek tudja, hogy a nők, főleg a kollektív gazdaságokban dolgozó nők, szép teljesítményeket érnek el. A mi gazdaságunk dolgozóinak 60 százaléka nő, s ezeknek 25 százaléka átlag több mint 200 munkanapot teljesített.

Lehelővé kell tenni a nők számára, hogy megszabaduljanak háztartási gondjaiktól. Ezt minden kollektív gazdaságban el lehet érni. Nálunk például április 1 és november 1 között bölcsőde és óvoda működik. Az anyák reggel beviszik gyermekeiket és egész nap nyugodtan dolgoznak, mert tudják, hogy gondosan etetik kicsinyeiket és vigyáznak rájuk.

Ha mi, ennek az értekezletnek a részvevői, azzal az elhatározással megyünk haza, hogy megvalósítjuk az itt tanultakat, akkor biztos, hogy kiharozzuk a földből a legtöbbet, amit csak lehet hozni. Ezért megfogadom, hogy igyekeznék munkám bőséges termést elérni. Meggyőződésűm, hogy ezzel elősegítjük hazánk fejlődését és megerősödését.

nekem, próbáljam meg, hogy a vetés egy részén két szálát hagyjak meg fészekenként, a másik részén pedig csak egyet. Ugy is tettem. Ősszel aztán 7 zsákkal törtém azon a részen, ahol két kukoricaszál volt egy fészeken és 9 zsákkal ott, ahol csak egy szálát hagytam. Ez azután meggyőzött arról, hogy jó, ha az ember betartja az agrotechnikai szabályokat.

A felszólaló ezután elmondotta, hogy most egy egyszerű kukoricavetőgépet akar készíteni a négyzetes vetéshez és kéri, hogy a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a szakemberek támogassák ebben a munkájában.

burgonyát és kivittem a földre, 30 cm-es közönként elültettem és elföldeltem. Áprilisig így hagytam. Miután kikelt, először lokapával kapáltam meg, azután pedig kézi kapával.

Néhány nap múlva a vetés már 20 cm. magas volt. Akkor ismét kimentem a mezőre, odahúztam a földet a burgonyabokrokhoz és másfajta burgonyát ültettem.

Juliusa beérte az először elültetett burgonya. Mintegy 80 mázsányit szedtem ki a földből és eladtam a szövetkezetnek.

A megmaradt burgonyát könnyedén megboronáltam. A második vetés ezekben a napokban szépen fejlődött. Július-én kapáltam. Októberben, amikor a burgonya jól beérte, kiszedtem a földből. A második termés 130 mázsát tett ki. Összesen tehát 210 mázsa burgonyát takarítottam be egy félhektár földről.

Vasile Pirvu elvtárs, fomsani dolgozó paraszt felszólalása

(Costesti din Vale község, Pitesti tartomány)

Négy és negyed hektár szántóföldem van, amelyen rendszerint búzát, árpat, kukoricát, cukorrépát és más egyebet termeszték.

Fejlett agrotechnikai szabályokat alkalmazok és így évről-évre jóval nagyobb termést takarítok be, mint a többi falumbeli. 1954-ben 27 mázsa (78 kilo hektoliterű) búzát, 35 mázsa árpat, 45 mázsa szemeskukoricát és több mint 372 mázsa cukorrépát takarítottam be hektáronként.

Vasile Pirvu elvtárs ezután elmondotta, milyen földművelési módszerekkel ért el ilyen kitűnő buza-termést, majd így folytatta:

A kukoricában a következőképpen dolgoztunk: 50 szekér érett trágyát hordtunk ki a felhántott földre. A trágyát egyforma távolságra, három sorban helyeztük el. A trágyahalmokra egy réteg földet is raktunk, hogy megóvjuk a kiszáradástól. Ősszel aztán elegyítettük a földön, másnap pedig a tituli GTA traktorával felszántottuk a talajt, 25 centiméter mélyre és így hagytuk egész télen át. Tavasszal, miután a talaj felszikkadt, boronával felporhanyósítottuk és elegyítettük a földet.

A vetőmagnak szánt kukoricát a legjobban fejlődött, legértékesebb növényekről szedem le és gondosan elhelyezem, hogy megóvjam a fagytól és nedvességtől. Tavasz felé előkészítem a vetőmagot. A cső hegyéről és tövéből lemosom szemeket nem teszem a vetőmag közé, csupán a középről lemosott magot, amelynek kipróbálom csiraképességét.

Az ősszel előkészített földön tavasszal lövontatásu ekével egyenes barázdákat húzok egymástól 60 cm. távolságra és azokba 50–60 centiméter távolságra 2–3 szemet vetek el.

Mikor a kukorica már jól kikelt, lokapával végzem el az első kapálást s még aznap a kézikapával sorban is megkapálom, hogy a kukoricaszálak közé kerüljön gyomirtó. Tíz napra rá elvégzem a második kapálást,

Ion Gulan elvtársnak, a gorneni néptanács végrehajtó bizottsága elnökének felszólalása

(Bukarest tartomány, Mihăilești rajon)

Községünk tavaly ősszel rajoni viszonylatban élenjáró község volt a mezőgazdasági munkákban — mondotta a felszólaló. — A párt-alapszervezet és a néptanács azonban nem lehetett megelégedve az elért eredményekkel. Kevés volt a fogat, s emiatt sok nehézségünk volt.

Az alapszervezet megvizsgálta ezt a kérdést és elhatározta, hogy kölcsönös kisegítő csoportok létesítését javasolja a dolgozó parasztoknak. Minden csoportban 5–10–12-en vesznek részt. Kilenc ilyen csoportot alakítottunk 59 családval és 150 hektár szántófölddel.

Meg kell mondanom, hogy Nicolae Dorobantu elvtárs, alapszervezetünk titkára volt az első, aki példát mutatott ebben az akcióban. Az alapszervezet engem bízott meg a csoportok megszervezésével. Természetesen igyekeztem eleget tenni ennek a feladatnak. Most azonban el akarom mondani, milyen hibákat követtem el a csoportok szervezése közben, hogy azok, akik ilyen kölcsönös kisegítő csoportokat szerveznek, tanuljanak belőle.

A csoportok megalakulása után minden héten megbeszéltem a dolgozókat a felelősökkel és a csoportok tagjaival is.

A község agronómusa is foglalkozott a csoportokkal, ellátta őket agrotechnikai tanácsokkal és gyakorlati segítséget adott nekik munkájuk megszervezésében.

A csoportok megalakulásáról egy évre érvényes jegyzőkönyvet vetünk fel.

Vállalom, hogy hazatérésem után a községünkhöz tartozó másik négy faluban is bevezetem ezt a módszert.

elősegíti a növény fejlődését, amikor a kukorica újabb levelei kihajtanak. A kapálással egyidejűleg ritkítottunk is. A lokapa után kézikapával is megkapáltuk a kukoricát.

A harmadszori kapálással kapcsolatban sok községben így beszélnek a kulákok: „Te György, vagy te János, töltögeted fel a kukoricát. Jó dolog a töltögetés; így a szél nem veri le a földre a kukoricát”. De ők csak beszélnek, a saját kukoricájukat nem töltögetik; azt mondják, erre nincs idejük.

Mi az idén nem töltögettünk. Ennek köszönhetjük, hogy kukoricánk szépen fejlődött. Ezért minden dolgozó parasztnak azt tanácsolom, ne töltögetse a kukoricát.

Tervünk előirányzata szerint ebben az esztendőben saját pénzalapunkból egy kéreggépkocsit és 300 juhot vásárolunk.

IMSZ beszámoló- és vezetőszeret megválasztó közgyűlések Lipparajonban

Az IMSZ szervezetek életében jelentőségteljes esemény a beszámoló- és vezetőszeret megválasztó közgyűlés, amely nagymértékben hozzájárul az ifjúság soraihoz végzett politikai-nevelőmunka színvonalának emeléséhez.

Az IMSZ lipparajoni bizottsága a választások fontosságának tudatában készítette elő az IMSZ alapszervezetek a beszámoló- és vezetőszeret megválasztó közgyűlésekre. Az akció megkezdése előtt a rajoni bizottság megbeszélte mind a rajoni aktivistákkal, mind az alapszervezeti titkárokkal a gyűlések előkészítésének és levezetésének kérdését. Ezután minden három-négy alapszervezethez beosztott egy-egy rajoni aktivistát, akinek feladata előkészíteni a közgyűléseket és biztosítani a munkabeszámoló helyes eszméi tartalmát.

Az IMSZ rajoni bizottsága azonban nem elégedett meg ennyivel. Időszakonként elemelte az előkészítésben és a választás lefolyásában kifejtett munkát. Ezek az elemző gyűlések nagymértékben hozzásegítették a rajoni bizottságot, hogy seregszemlét tartson az elért eredmények felett és okuljon a hibákból.

Egy ilyen értekezlet alkalmával kitűnt, hogy egy egész sor alapszervezetben sikeresen folytak le a választások és hozzájárultak az IMSZ szervezet megerősítéséhez és a tagok kombitativitásának fokozásához.

Igy például a lipparajoni néptanács IMSZ szervezete alaposan készítette elő a közgyűlést és a beszámolót, amelynek sikerült jól képet adnia a szervezet munkájáról. A beszámoló megvitatása után előterjesztést és a tagok által elfogadott határozat magába foglalta mindazokat az intézkedéseket, amelyeket a munka megjavítása érdekében.

A gyűlésen sok IMSZ-tag szólt fel és értékes javaslatokat tett. Közülük megemlíthető Hagiescu Mircea, aki azt javasolta, hogy a rajoni néptanács agrármérnökei és technikusai tartanak meghatározott időszakonként agrotechnikai referátumokat, ismeressék a legelőrehaladottabb mezőgazdasági módszereket.

Holárisi Anton azt indítványozta, hogy az IMSZ-tagok önkéntes munkával készítsenek egy röplabda-pályát. Hasonlóképpen kielégítő színvonalú gyűlések zajlottak le a berzovai és caprujai alapszervezetben, a lippai „December 21” szövetkezet és a tanterem IMSZ alapszervezetében, valamint másutt.

Nem mondható azonban, hogy Lipparajonban az IMSZ beszámoló- és vezetőszeret megválasztó közgyűlések mindenütt az IMSZ Központi Vezetősége utasításainak megfelelően folytak le. Így például Nicolae Bălcescu-n, Baian, Maros-Szlatinán és Julijan Dehelian Ioan aktivista egy hét alatt öt alapszervezetben készített elő beszámoló- és vezetőszeret megválasztó közgyűlést, amely azonban nem járult hozzá a munka megjavításához. A munka-beszámolót nem az egész bizottság, hanem csak a titkár készítette el és ezért nem tükrözte valószínűleg az alapszervezet eredményeit és hiányosságait. Az IMSZ-tagok felkészületlenül jöttek a gyűlésre, mert megkezdése előtt néhány órával a tagosították őket. Ez oda vezetett, hogy Julijan harminc IMSZ-tag közül csak tizenhat jelent meg a választáson.

Dehelian Ioan a Julijat iskola IMSZ alapszervezetének választásán, mint a gyűlés levezetésével megbízott elnök súlyosan megsértette a szavazás titkos jellegét. Dehelian elvtárs azt hitte, hogy mivel az alapszervezet tagjai „gyermekek”, elrendelheti a nyílt választást annak ellenére, hogy a szervezet kilenc tagot számlál.

Hasonló súlyos hibák történtek azokban az alapszervezetekben is, ahol Păcurariu Gheorghe és Razga Aurel aktivisták dolgoztak.

A rajoni aktivistákkal tartott megbeszélés során kitűnt, hogy noha a rajoni bizottság ismerette és megbeszélte aktivistáival az IMSZ Központi Bizottságának a választásokra vonatkozó határozatát, az aktív megismeréstől a kiellégítően. Az IMSZ rajoni bizottsága, élén Ardeleanu Ioan elsőtitkárral, nem segítette és nem ellenőrizte terepen az aktivisták munkáját, mert tévesen azt hitte, helyesebb, ha ő is választásokat készít elő és vezet le.

A rajoni bizottságnak világosan kell látnia, hogy az IMSZ szervezetek jövőbeni munkájának eredményessége nagy mértékben attól függ, miként zajlanak le a beszámoló- és vezetőszeret megválasztó gyűlések. Ha ideáktalanul intézkedik a helyenként még észlelhető hibák megszüntetése érdekében. Az ifjak sorában kifejtett munka azonban akkor lesz eredményes, ha az IMSZ szervezetek figyelembe veszik a pártvezetés és szervezetei utasításait, amelyek szervezeti életük sikerének biztosítékát jelentik.

Schiff László,
az IMSZ lipparajoni bizottságának titkára.

Egy szőlőtermesztő tapasztalatai

Telt, piroscsú, jól megtermett ember Faur Ioan, gyoroki dolgozó paraszt. Már közel jár a 60-hoz, de ez korántsem látszik fiatalos jében, sima arcában. Javakorabeli embernek látszik — erősnek, mozgékonyak. Fiatalos lendületét, frissességét azzal magyarázza, hogy állandóan mezey levegőt szív, mert Faur Ioan télennyáron a szőlőföldjén dolgozik, éjjel pedig a szabad levegőn, a tornácra alszik. Még a legnagyobb hidegben sem mond le erről a szokásáról.

Hosszu évtizedek óta szőlőtermesztéssel foglalkozik Faur Ioan család. Már ismert volt a szőlőtermesztés és a tovább folytatja a munkát. Értékes tapasztalatokkal rendelkezik — egyike azoknak a gyoroki termelőnek, akik minden évben kiváló terméseredményt érnek el. Összesen 1.41 hektár szőlőfölddel rendelkezik Faur Ioan. Az elmúlt évben is kiváló termést ért el. Ebben az évben pedig 41 áron — a házkorban — legkevésbé 30 hektoliter bort akar termelni.

Nézünk meg, hogyan éri el Faur Ioan a szép eredményeket. „Hogy az elején kezdjem, március 25. körül látok munkához a szőlőben, de legkésőbb április elején már megkezdem a nyitást. Ekkor már elengedhetetlenül szükséges a nyitás, mert ha tovább halogatom, akkor perszedszni kezd a szőlővessző, mert megindul a fejlődése. Ezt a munkát néhány nap alatt végzem el. Fontosnak tartom,

hogy a nyitást gyorsan, egy-két nap alatt elvégezzük, mert ezáltal a szőlő fejlődése is egyenletes lesz. Azok, akik 2-3 hétig végzik a nyitást, szőlőrekor tapaszthalhatják, hogy a korábban nyitott szőlőföldökre előbb beérnek a szőlők. Ezért igyekszem én gyorsan elvégezni ezt a munkát.

Nyitás után hozzátalok a karózáshoz, a gyenge karókat újakkal helyettesítem.

A karózás után megkezdem a karózást. Ez fontos, mert ezzel szabályozhatjuk a töke termését. S alighogy befejezem ezt a munkát, április 25. körül elvégzem az első kapálást s az első permetezést. Ilyenkor már féltem, hogy a nagy számban a levelek és szőlővesszők válnak a permetezés. Az első permetezésnek különösen nagy fontosságot tulajdonítok.

Ezután is mindig talál a jó termelő munkát a szőlőben. Rendes időjárás esetén évente 3-4-szer permetezem meg a szőlőt, de az is előfordul — esős időjárás esetén — hogy 7-8-szor is szükséges a permetezés. A peronoszpóra gombái gyorsan szaporodnak. Egyik napról a másikra olyan lesz a levél a peronoszpórától, mintha mésszel csapták volna be.

A második kapálást a gabona aratása előtt végzem el. És ugyanakkor, újra kötözök.

Bő termést akkor várok, ha augusztusban két jó eső kap a növény. Ha sok az eső, akkor nem elég erős a bor.

Nagyon fontos, hogy a szüreteléséskor végezzük, amikor beértek a szőlők.

Szüret után nagy figyelemmel elvégzem a metszést, majd később a fedést. A fedést későre hagyom.

Az elmúlt években növekedett a szőlőtermés, de még most sem kielégítő. Késztelen, hogy ez nagyrészt a szőlőföld elégtelen megművelésének tulajdonítható, azonban a termelőn kívülálló dolgok is hátráltatják az embert a bő termés elérésében. Ezek között említem például a harsat. Tudvalevő, hogy a szőlőtermesztőnek sok hársa van szüksége, különösen alkalimával. Az elmúlt években nem lehetett harsat kapni, hiába kértük a szövetkezetet, hogy valamilyen közzöt szerozzen, de addig még semmi választ sem kaptunk. Ezennél nem válnak elegendő a kékkövet és meszet.

A szőlőtermelés fokozása érdekében helyes volna, ha a szövetkezet nagyobb figyelmet fordítana a szőlőtermesztők kérésére.

Faur Ioan gyoroki dolgozó paraszt elmondja még, hogy a jelenlegi kvótáitási rendszer ösztönzőleg hat a szőlőtermesztőkre és minden jel arra mutat, a szőlőtermesztők közzöt harcukat a bőséges termésért, mert közvetlenül érdekelték. A helyi szövetkezet vezetőségének sokkal nagyobb figyelemmel kell kezelnie a szőlőtermesztők igényeinek kielégítését. A helyi néptanácsnak is támogatnia kell a szőlőtermesztőket.

Vidéki levelezőink írják

A pécskai körzetben szép eredményeket ért el az ORACA vállalat az állathizlalási szerződések megkötése terén. Március 5-ig 300 sertés, 10 szarvasmarha, 8 növendékmarha, 8 borjú, 4 bárány és 200 szárnyas hizlalására kötött szerződést a termelőkkel.

Magyarpeccán a szerződéses hizlalásban a „Petőfi Sándor” kollektív gazdaság jár az élen. A gazdaság két szarvasmarha és 30 sertés hizlalására kötött szerződést az állammal.

A körzetben a dolgozó parasztok közül kitűntek Kocsik Pál, aki 8 sertés, Kelemen András, aki 3 sertés, Moldovan Arcadie, aki 1 sertés és Ponta Traian, aki 3 sertés hizlalására kötött szerződést.

Csanád közszéghelyen egyre többen kötnek szerződést az ORACA-val állathizlalásra. Az elmúlt 30 nap alatt Isacov Velemir elvtárs, az ORACA megbízottja 65 szerződést kötött Csanádon a dolgozó parasztokkal. Elsők között Craciun Gheorghe kötött szerződést két ökröz hizlalására. A szerződésben vállalta, hogy június 20-ig 900 kilóról 1300 kilóra hizlalja fel az ökröket. Isacov Velemir, az ORACA megbízottja, maga is szerződött egy tehén hizlalására.

A szerződéskötésben a helybéli „Stefan Plaval” kollektív gazdaság jár az élen. 100 bárány és 40 sertés hizlalására kötött szerződést a kollektív gazdaság. A kollektívisták, a szerződésnek megfelelően, a sertéseket 60 kilóról 200 kilóra hizlalják.

A csermői pártalapszervezet irányításával, a közszéghelyen az IMSZ-tagok hozzáállással a régi jelszavak élénkítéséhez, új jelszavak készítéséhez. Ezekkel a jelszavakkal is mozgósítják a közszéghelyi parasztjait a bőséges termés elérésére és az összes mezőgazdasági munkák kellő időben való elvégzésére.

Az IMSZ-tagok két csoportot szerveztek Blaga Elena, Coras Cornelia, Vlad Maria, Munteanu Maria és más ifjak bevonásával. Ezek a csoportok jelenleg jelszavak készítésével foglalkoznak.

A közszéghelyi ifjak két brigádot is alakítottak. Tagjai Bidar Ioan, Săbău Dumitru és mások az árkok takarításával foglalkoznak, hogy megakadályozzák a vizek áradását.

Szerzői est

Aradi és temesvári írók és költők olvasnak fel műveikből a városnap délután fél 6 órakor kezdődő szerzői esten a Kulturpalota kistermében.

Ez a szerzői est bevezetője lesz annak az előadásorozatnak, amelyet a „Petőfi” irodalmi kör a könyvtérjlesztő vállalat aradi fiókjával együttműködve szervez városunk irodalomkedvelő dolgozóinak kérésére.

Az írókon kívül résztvesz az előadást műsorában Zala Béla szavalóművész, Adorján Márta zongoraművész és Bloch Rudolf hegedűművész.

Aradi szerzők dalából és verseiből adnak elő Rappert Dódi és Rajna Babi színművészek.

mák rendkívül hatékony eszközök arra, hogy kiirtásuk a faliú dolgozók tudatából a nacionalista elítélteket és a burzsoázia ideológia maradványainak befolyását.

A rajoni kulturoszályi munkáját Farkas Dezső elvtárs, a rajoni pártbizottság bürojának propaganda lelkese irányítja, valamint Bacu Elena, a rajoni néptanács titkára, aki a végrehajtó bizottság részéről felel a kulturmunkáért. A rajoni pártbizottság időnként elemzi a kulturoszályi munkáját és az elemzés során felismeri a hibákat és hiányosságokat kiküszöbölése céljából kijelöli a feladatokat. Bár a körösjajoni kulturoszályi, a többi rajonokhoz viszonyítva jó munkát végez, az elért eredmények mégsem kielégítőek. Andor elvtárs lelkiismeretesen dolgozik, de egyedül még nem tudja irányítani az egész rajon kulturoszályi munkáját. Szükség volna még egy elvtársra, aki segítené munkájában. A hiányosságok mellett oka, a tervfeladatok következtelen végrehajtása. Ezért ekkorban a rajoni pártbizottság a felelős, amely kiemelt kezéből az irányítást és nem ellenőrző a tervfeladatok teljesítését.

A kulturmunka terén dolgozó aktivistáknak kitartóan fejlesztenék kell a különböző nemzetiségi dolgozók együttműködésének és kölcsönös segélynyújtásának formáit és hargolniuk kell a reakciók, burzsoázia befolyása ellen. Küzdeniük kell a nacionalista megnyilvánulások ellen bármilyen burkolt formában jelentkezzenek, azok. A pártbizottságnak állandó figyelmet kell fordítania az ifjúságnak a román nép és a nemzeti kisebbségek közti testvériség szellemében való nevelésére, mert a nemzetiségi egysége így válik a béke megvédésére folytatott harc hatékony tényezőjévé.

Pálfi István

A német népek népszavazás útján kell határozni

Walter Ulbricht beszéde a 2. összénemetszói szakszervezeti értekezleten

LIPCESE. (Agerpres). Az ADN jelenti:

A Szabad Német Szakszervezetek Szövetsége Lipcseben megrendezte a 2. összénemetszói szakszervezeti értekezletet. A lipcsei tavaszi vásárra ellátogatni nyugatnémet munkások kérésére megtartott értekezleten a német munkásság 1.200 képviselője vett részt. Ezek közül 750-en a nyugatnémet dolgozókat képviselték.

Az értekezleten jelen volt Walter Ulbricht, az NSZEP Központi Bizottságának első titkára, a Német DK minisztertanácsának alelnöke; H. Warnke, a Szabad Német Szakszervezetek Szövetségének elnöke; F. Macher, a Német DK munkaügyi minisztere; E. Ulich, Lipcse főpolgármestere, valamint O. Buchwitz, a német munkásmozgalmak veteránja.

A vitában részt vettek hamburgi, bremai, bajorországi, nyugatberlini munkások és a ruhrvidéki vállalatok munkásságának képviselői. A felszólalók erősen megelégedettek a párisi egyezmény ratifikálását a Bundestagban s egyöntetűen támogatták a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának az összénemetszói népszavazás megtartására vonatkozó javaslatát.

Az értekezlet résztvevői nagy érdeklődéssel hallgatták meg Walter Ulbricht beszédét. Ulbricht azzal kapcsolatban, hogy a bonni Bundestag reakciók többsége ratifikálta a párisi egyezményeket, kijelentette:

A Bundestag képviselői azzal, hogy a párisi egyezmények ratifikálására szavaztak, ugyanolyan büntényt követelnek el, mint annakidején a Reichstag képviselői, akik megszavazták a rendkívüli felhatalmazást.

Ulbricht hangsúlyozta, hogy összénemetszói népszavazást kell tartani a Német Demokratikus Köztársaság népi kamarájának javaslata alapján, haad mondja ki a német nép, mit óhajt: Németország békés egyesítését, vagy a párisi militarista egyezményeket.

Ollenhauernek arra a javaslatára válaszolva, hogy a szovjet kormányt vegyék rá Németország újraegyesítésének támogatására, Ulbricht kijelentette:

Kérem a szociáldemokrata párt vezetőségét, tanulmányozza meg egyszerűen tüzetesen a szovjet kormány javaslatait, köztük a német békeszerződésre vonatkozó javaslatot is, mert ezekben a javaslatokban minden megtalál, amire szükség van Németország egyesítéséhez.

Ulbricht ajánlotta a szociáldemokrata párt vezetőségének, hogy a Nyugattal való jó kapcsolatait segítségével szerezze meg az USA és Anglia kormányának hozzájárulását az 1955-ben megtartandó összénemetszói választásokhoz. Ulbricht hangsúlyozta továbbá, hogy most, miután a Bundestag ratifikálta a párisi egyezményeket, már nem elegendő az egyesítés előnyeiről beszélni, hanem akciószerűen van szükség, hogy a munkássztyál erős életszínvonalra emelkedjen, amely képes egyesíteni egész Németországot békeszerető és demokratikus erőkkel.

Az értekezlet résztvevői felhívást intéztek az összes német munkásokhoz és szakszervezeti tagokhoz. A felhívás hangsúlyozza, hogy egész Németországban népszavazást kell tartani a Német Demokratikus Köztársaság népi kamarájának javaslata alapján.

A kézilabda bajnokság „B”-csoportja

A kézilabda bajnokság B) csoportjában az aradi Progresul csapata is szerepel és az első fordulóit április 3-án tartják. A részletes program a következő:

Április 3: Recolta Bukarest—Locomotiva Bukarest, Dinamo Kolozsvár—Progresul Székelyudvarhely, Progresul Bacau—Stiinta Galati, Flacara Tirgoviste—Progresul Arad, Recolta Varjas—Flacara Fogaras.

Április 10: Locomotiva Bukarest—Flacara Tirgoviste, Progresul Székelyudvarhely—Flacara Fogaras, Progresul Arad—Recolta Varjas, Stiinta Galati—Recolta Bukarest, Dinamo Kolozsvár—Progresul Bacau.

Április 17: Recolta Bukarest—Dinamo Kolozsvár, Progresul Bacau—Progresul Székelyudvarhely, Flacara Tirgoviste—Stiinta Galati, Recolta Varjas—Locomotiva Bukarest, Flacara Fogaras—Progresul Arad.

Április 24: Locomotiva Bukarest—Flacara Fogaras, Progresul Székelyudvarhely—Progresul Arad, Stiinta Galati—Recolta Varjas, Dinamo Kolozsvár—Flacara Tirgoviste, Progresul Bacau—Recolta Bukarest.

Május 1: Recolta Bukarest—Progresul Székelyudvarhely, Flacara Tirgoviste—Progresul Bacau, Recolta Varjas—Dinamo Kolozsvár, Flacara Fogaras—Stiinta Galati, Progresul Arad—Locomotiva Bukarest.

Május 8: Recolta Bukarest—Flacara Tirgoviste, Progresul Székelyudvarhely—Progresul Arad, Stiinta Galati—Recolta Varjas, Dinamo Kolozsvár—Flacara Fogaras.

Néhány sorban

A Testnevelési és Sportbizottság a közelmúltban a sportorvosi szolgálatot megtartott együttes ülésen elhatározta, hogy írásbeli megbízás alapján küldi ki a sportorvosokat a különböző rendezvényekre. Felkérlik a sportközösségeket, hogy támogassák a sportorvosok tevékenységét, akik segítői a mérkőzéseket vezető bíróknak. A sportorvosok tiszteltjait a sportközösségek tartoznak a verseny időpontjában kiizetni. — Az aradi legjobb birkózók vasárnap, március 13-án délelőtt 10 órai kezdettel verseny keretében találkoznak a Fl. Rosie ellen. A visszavágó mérkőzés vasárnap, március 13-án, délelőtt fél 12 órakor játszák le a Progresul pályán, előzőleg pedig fél 11 órai kezdettel a Fl. Rosie Zombolya és az aradi Voinja női csapatai játékosai barátságos mérkőzést.

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY” mozi: március 16-ig: Sorakozó — Ilie is sportol. Előadások: 3, 5, 10, 20 és 9.30 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: március 17-ig: Az elmaradt esküvő. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAC JANOS” mozi: március 10-én: Hü barátok. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: március 13-ig: Fanfan la Tulipe. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: március 13-ig: Képes román híradó. Hírek a Szovjetunióból. Hasznos építőanyagok. Egy pinenőnap Leningrádban. A mézeskalács kunyhó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gál): március 13-ig: Rákóczi hadnagya. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaj): március 13-ig: Az ezred le-

nya. Előadások: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi (Mosóczi-telep) március 13-ig: Az letének tanácsa. Előadások: hétköznap 6 órakor, vasárnap: 2, 4 és 6 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): március 13-ig: Tartalék játékos.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): március 10-én: Két bajtárs.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): március 10-én: Utóközvet békében.

Közlemény

Az Orvostudományi Társaság aradi fiókja pénteken, március 11-én délután fél 7 órakor a Poliklinika nagytermében ünnepi ülést tart. Előadást tart dr. Hategan Iuliu, V. P. Filatov munkásságáról és dr. Ardelean Stefan az egészségügyi szolgálat megszervezésének új formáiról a Szovjetunióban.

A dolgozóknak a proletármunka-köziség szellemében való nevelése terén rendkívül fontos feladat hárul mindazokra, akik a kultúrális élet különböző ágaiban tevékenykednek. A kulturális élet egyike azoknak a tevékenységi területeknek, amelyekben a legkedvezőbb feltételekkel a kölcsönös megismerés, a román nép és a nemzeti kisebbségek barátsága és együttműködése. A falusi kulturozthonok tevékenysége termékeny talajnak bizonyult a román néphez és a nemzeti kisebbségekhez tartozó dolgozók testvéri kapcsolatainak megerősítésében. A körösjajoni néptanács kulturosztyála nagy fontosságot tulajdonít ennek a kérdésnek. Eppen a rajon sajátos nemzetiiségi összetételénél fogva vált szükségessé az az intézkedés, hogy a kulturosztyál külön akciótervet készítsen a nemzetiiségi kérdéssel kapcsolatban.

Körösjajoni kulturosztyáljának akcióterve a különböző nemzetiiségi dolgozók kulturális téren történő elvtársi együttműködésének és kölcsönös segítségének több konkrét formáját tünteti fel. Így például tervezték, hogy a rajon összes kulturozthonaiban hat-hét előadást tartanak a nemzetiiségi kérdéssel kapcsolatban. Eddig a „Scinteia”-ban megjelent ide vonatkozó tárgyú cikk feloldozásán kívül két előadást tartottak a kulturozthonokban.

Még december hónap folyamán több közszéghelyen általános művelődési körök szerveztek. E körök célja, hogy közelebb hozzák egymáshoz a különböző anyanyelvű dolgozókat. A körökben különböző tárgyú megbeszéléseket tartanak, vagy újságot olvasgatnak. A fenti módszer nagy-szerűen bevált Bézérinden, Szentannán és Ag्यान, ahol románok, magyarok és nemetek szép számban látogatják a köröket. Kíváncsiak például az a többi rajoni kulturosztyál szá-

Kulturmunkával a román nép és a nemzeti kisebbségek testvéri együttműködésének erősítéséért

mára, mert a körök alkalmat adnak arra is, hogy különböző nemzetiségű dolgozók elszájtassák egymás nyelvért. Ugyanis a testvéri kapcsolatok elmélyítése nyilvánvalóan abban, ha például egy román dolgozó a nemzeti kisebbségek nyelvén beszél és a nemzeti kisebbségekhez tartozó dolgozók pedig alaposan megismerik a román nép nyelvét. Ez megkönnyíti elvtársi együttműködésüket, elősegíti a szocializmus építésében szerzett tapasztalatok kihasználását és egymás műveltségének kölcsönös gazdagítását.

A körösjajoni néptanács kulturosztyáljának arra kell törekednie, hogy a többi közszéghelyen is — mint például Zérfinden, Szapárligetén, Tamászentén és Fazekasvársádon, ahol szintén vegyes a lakosság — szervezzenek hasonló köröket.

A nemzetiiségek kapcsolatait megerősítésének céljából a kulturosztyál tapasztalatcsereit szervezett a rajon különböző közszéghelyi kulturozthonai között. Így például az ággyai kulturozthon Szapárligeten mutatja be műsorát, a szapárligeti műkedvelők pedig a következő vasárnap Ag्यान vörtelegszerepetek. Tapasztalatcsere zajlott le Varsánd és Pál, Nadab és Ottlaka, Feketeágyar és Ant, Székudvár és Ottlaka, valamint Fazekasvársádon és Simánd közszéghelyi kulturozthonjai között. A tapasztalatcsere igen hatálos és növekedést hoz, amennyiben több műsor-számot, kölcsönösen, az illető közszéghely dolgozó lakosságának kérésére adtak elő a kulturozthonok tagjai. Így román költő versét szavalta magyar fordításban a szapárligeti kulturozthon Ag्यान, míg az ággyai enékkar román népdalokat adott elő

Szapárligeti román dolgozó parasztjai számára.

Azokban a közszéghelyen és falvakban, ahol több nemzetiségű él együtt, ott közszéghelyi kulturozthonok működnek. Ez a helyzet Komlóson, Szentannán és Szentmártonon, Kisjén és Erdőhegy kulturozthonjaira szintén közzöt ad másutt a rajoni kulturozthonban.

Andor Teodor elvtárs, a rajoni kulturosztyál vezetője újszerű és változatos módszerekkel is próbálkozik. A nemzetiiségi dolgozók egyenlő jogainak szemléltetése céljából például találkoztak szervezett egyes közszéghelyi dolgozói és egy-egy intézmény vezetője között. A találkozás nagy népszerűségnek örvendett Simonfalván, ahol Gyurkó elvtárs, a „Körös” vállalat igazgatója beszólt a nemzetiiségek egyenlő jogairól. Példákat hozott fel saját életéből, amelyek a nemzeti kisebbségi dolgozók egyenlő jogait szemléltetik. Kisjénen három hasonló előadást tartottak, amelyeken: Péterfi József, a rajoni néptanács aktivistája, Schreier elvtárs, a Szentmártoni néptanács elnöke és Hárda József, a szentannai GTA brigádvezetője beszólt. A jelenlévők érdeklődéssel hallgatták az előadást. Meotanulták azt, hogy az RNK-ban minden ember egyenlő fajra, nemre és nemzetségre való tekintet nélkül.

A körösjajoni kulturosztyál kezdeményezése dícsérte méltó. A hiba ott van, hogy ezt a jónak ígérkező módszert nem alkalmazták széles körben. Helyénvaló lenne, ha a rajon közszéghelyen, ahol több nemzetiségű lakosság él, hasonló találkozókat szerveznének.

A fentemlített tevékenységi for-

Március 10. Európa munkásosztályának harci napja a párisi egyezményekkel szemben

Masszire hangzó szóval...

Európa népei, férfiak, nők, fiatalok és idősök, aggódva figyelik a nemzetközi élet eseményeit. A párisi egyezmények ratifikálása nyomán a háború sötét felhői tornyosulnak Európa égen és a második világháború rettenetes következményeinek hatása alól még alig felocsudott embereknek új háború lehetőségével kell szembenézni.

Nemzetközi szervezetek, mint a Demokrata Nők Világszövetsége, a Demokrata Ifjak Világszövetsége, a Szakszervezeti Világszövetség felémelték tiltakozó szavukat az emberiség biztonságát fenyegető gonosz tervekkel szemben. A Szakszervezeti Világszövetség titkársága felhívásban azzal fordult Európa dolgozóhoz, hogy politikai meggyőződésére, szakszervezeti hovatartozására való tekintet nélkül, március 10-én kiáltanak NEM-et a párisi egyezmények ratifikálására, a német militarizmus feltámasztására irányuló követelésekkel szemben. Avassák Európa dolgozóit március 10-ét a német felfegyverzés elleni tiltakozás harci napjává, harsogjon messzehallhatóan hangjuk a háborús gyújtogatók felé: Nem engedjük megégsz Európa véres háborúba taszítani, megölni hazánk, házuk és családjuk biztonságát, gyermekeink életét!

Március 10-ét megelőző hetekben egyre fokozottabb mértékben hallatták szavukat Európa különböző országaiban — beleértve Nyugat-Németországot is — a dolgozók tízezesei. Valóságos tömegmozgalomra vált a párisi egyezmények ratifikálása elleni tiltakozás és noha néhány ország parlamentjének alsóházában keresztül erőszakolták már a párisi egyezmények ratifikálását, a koca még nincs elvetve, mert végül fokon a népakarat megnyilvánulása dönti el a párisi egyezmények gyakorlatba ültetésének kérdését.

Bizonyos, hogy a népek meg akarják és meg tudják akadályozni az új háború kirobbantását. A népek tudják, hogy a háború megakadályozásának egyetlen lehetősége a tárgyalások folytatásában rejlik. Tárgyalások útján kell megoldani Németország békés egyesítésének kérdését. Ezt lehetetlené tenné egy állig felfegyverzett Nyugat-Németország létezése.

Európa népei soha olyan egységesek nem voltak, mint a német felfegyverzés elleni összefogásban. Napról-napra újabb tömegtüntelésekről érkezik hír, száz- és százvezrekesek vesznek részt olyan tömegmozdulásokban, amelyek előtt nem hunyhatnak szem a párisi egyezmények kiigyalói. Tiltakozókat, küldöttségeket szölitják fel a nyugati kormányköröket, teljesítsék a népek követeléseit, kezdjék meg a tárgyalásokat Németország egységesítése és a béke fenntartása érdekében.

A mai harci napon hazánk dolgozó népe egybentként csatlakozik a Szakszervezeti Világszövetség titkárságának felhívásához és Európa valamennyi békeszerető népével együtt tiltakozunk a párisi egyezmények ratifikálása, Nyugat-Németország felfegyverzése ellen.

Nyugat-Németországban

Napról-napra, a nyugatnémet ifjúság újabb és újabb százai jelentkeznek, hogy résztvegyenek az újra felfegyverzés elleni tömegtüntelésekben. A bonni kormánypolitikuskok kísérlete, hogy ellentüntetéseket szervezzenek, teljes kudarcba fulladt. Amikor Adenauer Frankfurt am Main nagy kiállítás csarnokában felszólalt a felfegyverzés mellett, hatalmas ellentüntetéssel találta szemben magát. Hiába mozgósították a rendőrséget, a tiltakozó tömeg továbbra is kitartott követelése mellett. Egyesítsek Németországot, ennek az útja pedig nem a felfegyverzés, hanem a tárgyalások megkezdése. Képünkön az Adenauer Frankfurt am Main-i gyűlése ellen szervezett tömegtüntetések egy részletét mutatja be.

Angliában

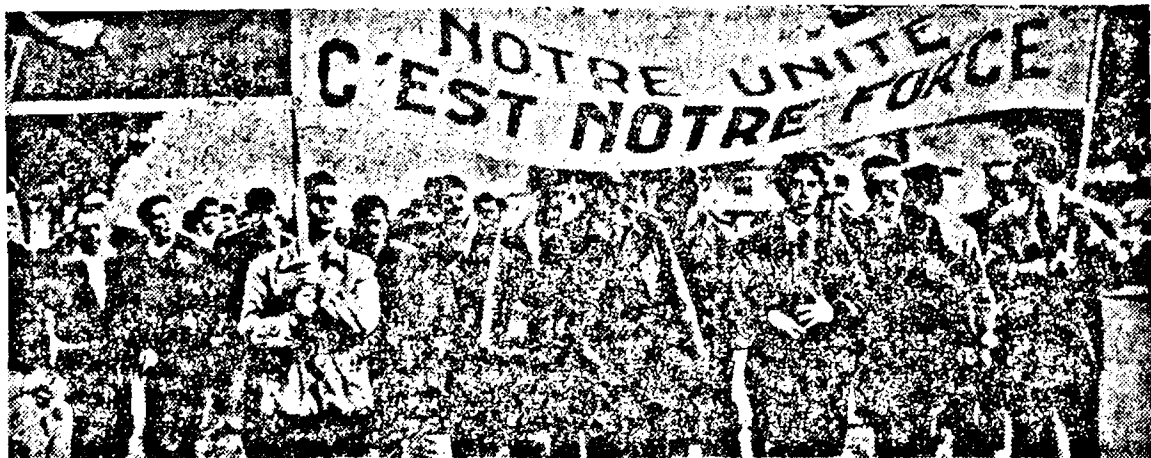
„A béke veszélyben van” jelszóval harcolnak az angol dolgozók tízezerei az amerikai imperialisták Nyugat-Németország felfegyverzésére irányuló politikája ellen.

Olaszországban

Az Olaszországban szervezett számos tüntetésen tiltakoznak ifjak, idősebbek, Németország felfegyverzése ellen. Képünkön a számos tiltakozó gyűlés közül egyet mutatunk be, ahol az olasz ifjúság követeli az atomfegyver betiltását és tiltakozik Nyugat-Németország felfegyverzése ellen.

Franciaországban

„Egységünkben van az erőnk”. Ilyen feliratu táblákkal fejezi ki a francia munkásosztály állásfoglalását a párisi egyezményekkel szemben. Képünkön a párisi munkások egyik utcai tüntetését láthatjuk. Az egész francia nép egységes abban az elhatározásában, hogy megghusítja az Egyesült Államok agresszív korei háborús összeesküvésének sikerét.

Példátlan ellentétek az angol laburista párt soraiban

LONDON. (Agerpres). A londoni sajtó a laburista párton belüli nézeteltérések súlyosbodásával foglalkozik. A „News Chronicle” egyik szerkesztőségi cikkében hangsúlyozza, hogy országsszerte az emberek ezrei tömörülnek Aneurin Bevan

köré, — mindazok, akik komolyan tiltakoznak a hidrogénbomba gyártása ellen.

A „Reuter” hírlgnyökség jelentése szerint a laburista párt parlamenti csoportja március 3-i érte-

kezletén elhatározta, március 9-én ülést hív össze, hogy „megvitassa az előállt helyzetet. Ez olyan mély szakadást idézett elő a laburisták körében, amilyenre nem volt példa az utóbbi években”.

Churchill újból atomfegyverkezésre bujtogat

— A „Právda” cikke —

Most, amikor az Egyesült Nemzetek Szervezetének leszerelési bizottsága éppen Londonban ülésezik, az angol miniszterelnök helyenvalónak találta olyan beszédet mondani a parlamentben, amellyel igazolni igyekezett a fékevesztett fegyverkezési hajza és a háborús előkészületek politikáját. A közvélemény kétségtelenül kétképpen fogja majd megítélni ezt a beszédet, vagyis úgy tekinti majd, hogy ösztönözte a beszéd az angol kormányzókörök álláspontjának, az atomfegyver kérdésével és a fegyverkezés csökkentésével kapcsolatban. Az angol kormányfő beszéde azonban nemcsak abból a szempontból érdemel figyelmet, hogy hol és mikor mondotta el. Jól szemlélteti ez a beszéd azt is, milyen ravaszkodásokkal próbálkoznak az atomháború hirdetői, hogy kiussanak a hírből és milyen hamis mesterkedésekhez folyamodnak legújában.

A világ közvéleményének széles köré egyre határozottabban követelik az atomfegyverek használatának eltiltását, hathatós nemzetközi ellenőrzés bevezetését követelik a tilalom betartására. A szovjet kormány február 18-án konkrét javaslatokat tett ebben a kérdésben, amelynek megoldása minden népnek létezik. Vajon mit válaszolhatnak a népeknek a jogos követeléseire az atomháború előkészítésének hívei?

Winston Churchillnek nagy gyakorlat van olyan beszédek elmondásában, amelyek a nemzetközi feszültség kioldódását szolgálják és amelyekkel ellenségeskedést azítanak a Szovjetunióval szemben. Churchill beszéde azt mutatja, hogy az atomháború hirdetőinek a durva fogásokon kívül már semmi sem áll rendelkezésükre. Nincs mit mondaniuk a népeknek politikájuk igazolására.

Kitűnik a beszédből, hogy Churchill olyan feladatot vállalt magára, amely tele van ellentmondásokkal: egyrészt rá akar tjeszteni az angolokra a „michet” „atomveszéllyel”, amellyel állítólag a Szovjetunió fenyegeti őket, másrészt pedig össze akarja szedgetni és össze akarja ragasztgatni az USA-féle atommonopólium szerteszórt, mitoszának utolsó maradványait, hogy reklámot csapjon velük az Amerikai Egyesült Államoknak, amely — állítás szerint — „az egyetemes atompotenciállal rendelkező állam”. Ezek az egymással ellentmondó állítások mégis egy közös jellegzetességen alapulnak: mindkét állítás homlokegyenest ellenkezik a valósággal.

De hogyan is állnak a dolgok a valóságban? Churchill úgy tünteti fel a dolgokat, mintha az USA-nak még mindig bizonyos fölénysége volna az atompotenciál tekintetében. Az ilyen kijelentések azonban már csak azokat tévesztik meg, akik meg akarják magukat tévesztetni. Köz-

tudomás, hogy a Szovjetunió az USA-ban folyó fegyverkezési hajza következtében, védelme érdekében, kénytelen volt komolyan foglalkozni a termionukleáris fegyverek gyártásával. Tudott dolog az is, hogy a hidrogénfegyverek tekintetében a szovjet emberek olyan sikereket értek el, hogy az amerikaiak ezeken alapján megállapították: bizonyos mértékben elmaradtak a Szovjetunió mögött.

Azt is nagyon jól tudja mindenki, hogy a Szovjetunió, amely ilyen sikereket ért el a termionukleáris fegyverek gyártásában, továbbra is tevékenyen harcol az atomháború megakadályozása érdekében. A Szovjetunió nemcsak hogy nem fenyeget senkit, hanem ellenkezőleg, azt javasolja, hogy semmisítsék meg az összes atom- és hidrogénbomba-készleteket, az atomanyagokat pedig kizárólag békés célokra használják fel. A Szovjetunió már most is békés célokra használja az atomenergiát és egy atomerőművet tart üzemben. Ugyanakkor a nyugati országokban még csak az igéretkél tartanak arra vonatkozólag, hogy a jövőben megfelelő figyelmet fognak fordítani az atomenergia békés felhasználására. A valóságban ezeknek az országoknak a kormánykorei az atom- és hidrogénfegyverek gyártásának kártóját jasszák ki.

Ezek a tények. Ugy látszik azonban, hogy Churchillnek a tények nincsenek nyére. Nyilvánvalóan azt kívánja, hogy a tények helyett a kohlmanóky győzedelmeskedjenek. Itt volna azonban az ideje, hogy ne bízzanak többé a kohlmanóky erejében; az élet bebizonyította, hogy a politikában az ilyen számítások teljesen haszontalanok. „Tartsátok magatokat a tényekhez!” — nem hiába figyelmeztetett erre a maga idején Churchill honfitársa, Charles Dickens. Az angol miniszterelnök azért harcol a tények ellen, mert ezek nem kedveznek politikájának. Minden eszközzel megkísérli, hogy az atomfegyverek eltiltásának kérdésében megamisítsa elsősorban a Szovjetunió állásfoglalását. Churchill a tények ellenére kijelenti, hogy a Szovjetunió „nem fogadhat el szerves megoldást a nemzetközi ellenőrzés gyakorlati módszere tekintetében”.

A reakciós sajtó hasábjain gyakran találkozhatunk ilyen állításokkal, hiszen e sajtó célja az olvasók félrevezetése. Nagybríannia miniszterelnökétől azonban több higgadtságot vártunk volna el. Egyes reakciós amerikai lapok felelőitlen szerkesztői hivatkoznak arra, hogy nem kötelesek elolvasni a hivatalos dokumentumokat, mert ők a szimatjuk után mennek, de egy miniszterelnöknek mindenesetre kötelessége komolyan tanulmányozni azt a kérdést, amelyről beszélni akar. Lehetetlen, hogy Churchill ne tudná, hogy a Szovjetunió már számtalan javaslatot terjesztett elő a nemzetközi ellenőrzéssel kapcsolatban. A szovjet kormány február 18-i hivatalos nyilatkozata, amely javasolja, hogy az összes államok semmisítsék

meg atom- és hidrogénfegyver készleteiket s kizárólag békés célokra használják fel az atomanyagokat, leszögezi: „A szovjet kormány a fenti határozatok betartásának megfelelő nemzetközi ellenőrzést irányoz elő”.

Ezek után milyen értéke lehet még Churchill ama állításának, hogy a Szovjetunió a nemzetközi ellenőrzés ellen foglal állást. Vajon nem világos-e, hogy az angol kormányfő félre akarja vezetni honfitársait?

Fel kell azután figyelni egy másik csalás módszerre is, amelyhez Churchill hiábavaló erőfeszítést során folyamodik, hogy valamilyen módon igazolja az atom fegyverkezési hajza és a háborús előkészületek politikáját. Mint ismeretes, méltán kelt aggodalmat Angliában az, hogy az angol kormánykörök elhanyagolják az ország biztonságának reális érdekeit, s az amerikai atombombavetők támaszpontjává változtatják az angol földet. Anglia miniszterelnöke valószínűleg úgy vélte, hogy nem hagyhatja figyelmen kívül honfitársainak aggodalmát.

S lám, ki is agyal egy meglehetősen furcsa vigasztalást számukra. „Szerintem a szobantorgó tökéletesítés nem súlyosítja a bennünket fenyegető veszélyt!” — mondotta Churchill az atomfegyverrel kapcsolatban.

De ki ne tudná, hogy ez a „tökéletesítés” milyen nagy veszélyt jelent a sűrűn lakott, kiskerületű országok számára? Nincs olyan józan eszű ember, aki ne utasítaná el felháborodással Churchillnek ezt a „vigasztalást” trükkjét. Fienburgh laburista képviselő méltán hangsúlyozta a parlamentben mondott beszédében, hogy ha az agressziós körök háború robbantának ki és bevetnék a hidrogénbombát, a brit szigetek veszélyes helyzetbe kerülnének.

Az angol reakciós sajtó úgy próbálja feltüntetni Churchill beszédét, mint a béke és a leszerelés érdekében mondott prédikációt... a fegyverkezési hajza segítségével. Valójában azonban, Churchill fecsegése a leszerelésről és a békéről nem egyéb, mint csaletek a hiszékeny hallgatók számára.

Marx, aki jól ismerte Anglia mult századbeli politikai életét, hangsúlyozta, hogy akkoriban szokás szerint azok alkalmazták ilyen módszereket, akik „az elveken csapdát látnak lefebarátok”-törbészére”. Valószínű, hogy ilyen politikuskok még ma is vannak Angliában. Churchill valójában az atom- és hidrogénfegyver háborús felhasználása mellett foglal állást. „Ostobaság volna azt inni — mondotta —, hogy háború esetén ez a fegyver nem kerül alkalmazásra”. Churchill mostani beszéde nem egyéb, mint az északatlanti blokk tanácsának 1954 decemberi ülésén hozott határozatok megismétlése, ezek a határozatok pedig az atomháború reális veszélyét hordják magukban.

Churchill beszéde felbujtja az atomháború előkészítésére. A békeszerető népek azonban súlyos büntetnek minősítik az efféle bujtogatásokat.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének plenáris ülése

BUDAPEST. (Agerpres). — A Magyar Távirati Iroda jelenti:

A Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége március 2 és 4 között plenáris ülést tartott. A plenáris ülésen megvitatották a politikai helyzetet és a párt előtt álló feladatokat.

A beszámolót Rákosi Mátyás elvtárs terjesztette elő.

Egyre nagyobb nehézségekre ütközik Faure ratifikálási politikája

PARIS. (Agerpres). — A „Le Monde” híradása szerint Edgar Faure nagy nehézségekbe ütközik a belpolitikai kérdések tekintetében. A parlamenti csoportok jórésze ridegen fogadta Faurenak azt a kérését, hogy különleges gazdasági vonatkozású felhatalmazását hosszabbítsák meg április 30-ig.

A lap hangsúlyozza, hogy a külszöbön álló „általános megyei és köztársasági tanácsválasztások” útját állják Faure ama kísérletének, hogy sürgősen keresztülhajtson a párisi egyezmények ratifikálását.

A francia politikai körök kénytelenek számot vetni azzal, hogy a francia néptömegek tiltakoznak a német militarizmus feltámasztása ellen. Nem hagyhatják figyelmen kívül, hogy a közleg választásokon a jelöltek sikere attól függ, milyen álláspontot helyezkednek a Nyugat-Németország felfegyverzésére vonatkozó tervekkel szemben. A lap megjegyzi, hogy a köztársasági tanács néhány befolyásos tagja ellenzi a párisi egyezmények azonnali ratifikálását.

Németország Kommunista Pártja nyilatkozatában köszönti az NDK Népi Kamarájának népszavazási javaslatát

BERLIN. (Agerpres). — Az ADN hírlgnyökség jelenti:

Németország Kommunista Pártjának vezetősége nyilatkozatot tett közbe, amelyben üdvözi a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának az össznémetországi népszavazás megszervezésére vonatkozó javaslatát. A kommunista párt megállapítja, hogy a Népi Kamara ez a javaslatát egész Németország képviselőjeként tette meg.

A párt vezetősége hangsúlyozza, hogy a népszavazás meg fogja mutatni az egész világnak, mire szavaz a német nép, Németország békés egyesítésére, vagy pedig a párisi militarista szerződésekre.

Nézeteltérések a francia és nyugatnémet kormány között a Saar-kérdésben

PARIS. (Agerpres). — Franciaország és Nyugat-Németország között nagy mértékben kieleződtek a nézeteltérések a Saar-kérdésben.

A „Journal du Dimanche” megállapítja, hogy a nézeteltérések „újabb, ezúttal válságos szakaszba” jutottak. Franciaország külügyminisztériuma március 4-én közleményt adott ki a Saar-kérdésben. Ez a közlemény voltaképpen válasz Adenauernek a bonni Bundestagban a párisi egyezmények vitája során tett nyilatkozatára. Adenauer azt állította ezalkalommal, hogy a német békeszerződés megkötésekor Anglia és az USA nem fogja támogatni Franciaország követeléseit a Saar-kérdésben.

A francia külügyminisztérium nyilatkozatából kitűnik, hogy a francia kormány nem szándékszik visszatérni a Saar-kérdésre, hanem szigorúan betartja a mult év októberében Párisban megkötött francia-német egyezményt. A francia kormány kitart a mellett, hogy minél sürgősebben meg-

valósítsák a Saar-vidék „európai státutumát”, amint ezt az egyezmény előírja, s amely „politikai autonómiát” állapít meg a Saar-vidék számára. Ha népszavazás útján jóvá hagyják ezt az autonómiát, akkor a békeszerződés megkötése előtt nem lehet ismét kérdésként felvetni — hangzik a közlemény.

Hausenstein, Nyugat-Németország párisi diplomáciai kirendeltségének vezetője, március 5-én meglátogatta Massiglit, a francia külügyminisztérium főtákarát és a bonni kormány megbízásából heves hangon elégedetlenséget fejezte ki a francia külügyminisztérium Saar-vidékre vonatkozó nyilatkozata mindenben érvényes maradt. Massigli pedig válaszában meg erősítette a francia külügyminisztérium március 4-i nyilatkozatában kifejtett álláspontját.